

Broj/Број: 01/5-50-1-12-32/05
Sarajevo/Сарајево: 17.1.2006.godine.

Z A P I S N I K

32. sjednice Komisije za ljudska prava, imigraciju, izbjeglice i azil, koja je održana u dva dijela. Prvi dio sjednice je održan 15.11.2005. godine, s početkom u 11,00 sati, a drugi dio 14.12.2005. godine s početkom u 11 sati.

Prvom dijelu sjednice Komisije, 15.11.2005. godine, prisustvovali su:

- Elmir Jahić, predsjedavajući Komisije,
- dr. Tihomir Gligorić, drugi zamjenik predsjedavajućeg Komisije,
- Senija Kapetanović, član Komisije,
- Marija Perkanović, član Komisije,
- Vlatka Komšić, član Komisije,
- Selim Bešlagić, član Komisije,
- Nadžida Mlačo, član Komisije,

Odsustvovali su: Martin Raguž, prvi zamjenik predsjedavajućeg Komisije i Muhamed Altić, član Komisije.

Od gostiju, sjednici su prisustvovali: Momčilo Novaković, poslanik u Predstavničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine; Rasim Šećerović, predstavnik Ministarstva vanjske trgovine i ekonomskih odnosa; Semenik Davorin, savjetnik; Amela Kreho, viši ekonomski saradnik iz OHR-a; Inga Stefanowic, predstavnik (Delegation of the European Commission); Anđelka Dobrilović, predstavnik Istraživačkog centra PSBiH i Muhameda Abaz, pripravnik, volonter u PSBiH.

Za sjednicu je predložen sljedeći:

Dnevni red:

1. Usvajanje zapisnika 31. sjednice Komisije,
2. Rasprava o Prijedlogu zakona o zaštiti potrošača u Bosni i Hercegovini,
3. Razmatranje Izvještaja Potkomisije o stanju ljudskih prava u Kazneno-popravnom zavodu zatvorenog tipa u Zenici,
4. Razmatranje Izvještaja Potkomisije za predstavku Udruženja građana otpuštenih radnika iz Republike Hrvatske «UGOR»,
5. Tekuća pitanja

Nakon pozdravnih riječi, predsjedavajući Komisije otvorio je diskusiju o predloženom dnevnom redu. Za riječ javila se Marija Perkanović, član Komisije, te predložila dopunu dnevnog reda sjednice sa posebnom tačkom koja bi se odnosila na razmatranje predmeta Momčila Krajišnika. Zatim je dopunjeni dnevni red jednoglasno usvojen od strane svih prisutnih članova Komisije.

Ad. – 1. Usvajanje zapisnika 31. sjednice Komisije

Otvarajući prvu tačku dnevnog reda, **Elmir Jahić, predsjedavajući Komisije** otvorio je raspravu o zapisniku 31. sjednice Komisije. Nijedan od prisutnih članova nije uzeo riječ o ovoj tački dnevnog reda.

Kako nije bilo diskusije o ovoj tački dnevnog reda, predsjedavajući Komisije je nakon glasanja, konstatovao da je zapisnik 31. sjednice Komisije jednoglasno usvojen.

Ad. - 2. Rasprava o Prijedlogu zakona o zaštiti potrošača u Bosni i Hercegovini

U uvodu za ovu tačku dnevnog reda **predsjedavajući Komisije** je upoznao prisutne da je Vijeće ministara Bosne i Hercegovine (podnosilac Prijedloga), dostavilo, dana 30. 9. 2005. godine Predstavničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine na razmatranje i usvajanje Prijedlog zakona o zaštiti potrošača u Bosni i Hercegovini. On je ukazao da je Ustavno-pravna komisija Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine na svojoj 54. sjednici održanoj 13.10.2005. godine izjasnila se o ovom Prijedlogu zakona, te utvrdila da postoji valjan ustavno-pravni osnov za njegovo donošenje. Predsjedavajući Komisije je predložio da na ovoj sjednici članovi Komisije raspravljaju i izjasne se o principima i članovima predloženog zakona, te konstatovao da su uloženi amandmani dr. Tihomira Gligorića, Momčila Novakovića i Elmira Jahića, poslanika Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine o kojima se takođe treba izjasniti.

Nakon uvodnih riječi **predsjedavajući Komisije** je otvorio raspravu o principima i neophodnosti donošenja Zakona o zaštiti potrošača u Bosni i Hercegovini, gdje je riječ dao **Rasimu Šećeroviću, predstavniku Ministarstva vanjske trgovine i ekonomskih odnosa Bosne i Hercegovine**. Predstavnik ministarstva je ukratko ukazao na potrebu donošenja ovog zakona, jer je on jedan od 16 uslova za ulazak Bosne i Hercegovine u evropske integracije, te ukazao da je tekst zakona u potpunosti u skladu sa evropskim standardima i objasnio zašto su se opredjelili za novi integralni tekst zakona, a ne za izmjene i dopune postojećeg Zakona o zaštiti potrošača u Bosni i Hercegovini.

Nakon opće rasprave, predsjedavajući Komisije je stavio na glasanje principe i načela predloženog zakona i sa 5 glasova «za» i 2 glasa «suzdržan» utvrdio da je Komisija usvojila principe Prijedloga zakona o zaštiti potrošača u Bosni i Hercegovini.

Predsjedavajući Komisije je zatim stavio na raspravljanje i usvajanje svoj amandman i amandmane dr. Tihomira Gligorića i Momčila Novakovića, poslanika Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine. On je predložio da se istovremeno raspravlja o svim uložnim amandmanima, metodom «amandman po amandman», jer su istovjetni ili se odnose na isti sadržaj, ali sa različitom jezičkom formulacijom. Rezultati rasprava i glasanja o amandmanima su slijedeći:

1. Amandman I poslanika Tihomira Gligorića

Tihomir Gligorić, drugi zamjenik predsjedavajućeg Komisije govorio je o svojim amandmanima. On je istakao da u predloženom zakonu treba stajati da određeni proizvodi trebaju imati deklaraciju na jednom od službenih jezika Bosne i Hercegovine, kako bi potrošač znao o kakvom je proizvodu riječ i koje su njegove osobine. Sa ovim amandmanom se složila Marija Prekanović, član Komisije.

Selim Bešlić, član Komisije se složio sa primjedbom predlagača ovog amandmana, ali je predložio da deklaracija proizvoda bude na jednom (a ne na svim) službenom jeziku Bosne i Hercegovine.

Senija Kapetanović, član Komisije je konstatovala da dilema u ovoj raspravi nije u smislu da li određenom proizvodu treba deklaracija na službenom jeziku Bosne i Hercegovine, već da li je takva odredba u suprotnosti s postojećim pravnim normama.

Predsjedavajući Komisije je istakao da ako ovaj amandman ne mijenja suštinu onda treba biti prihvaćen, te ga stavio na glasanje.

Nakon glasanja on je konstatovao da je Amandman 1. Tihomira Gligorića jednoglasno prihvaćen od strane svih prisutnih članova Komisije (7 glasova «za»).

2. Amandman II poslanika Tihomira Gligorića

Tihomir Gligorić, obrazložio je i ovaj amandman. On je istakao da predloženi zakon treba maksimalno zaštititi potrošača od određenih zloupotreba prilikom ugovaranja, da u konkretnom slučaju treba da stoji opća norma i da eksperti ove oblasti ukazuju da je ova odredba nužna.

Selim Bešlić, član Komisije je predložio da mu se na konkretnom slučaju primjeni ovaj amandman kako bi razumio njegovu suštinu. Predstavnik Ministarstva vanjskih poslova i ekonomskih odnosa je pružio konkretan primjer na kupovini automobila.

Nadžida Mlačo, član Komisije je ukazala da prethodne odredbe zakona koje regulišu ovo pitanje, tako da smatra nepotrebnim odredbe koje su sadržane u amandmanu.

Nakon rasprave o amandmanu, predsjedavajući Komisije ga je stavio na glasanje, te konstatovao da ovaj amandman nije usvojen (2 glasa «za», 3 glasa «protiv» i 2 glasa «suzdržan»).

3. Zatim je uslijedila rasprava i glasanje o Amandmanu III poslanika Tihomira Gligorića i Amandmanu I poslanika Momčila Novakovića, te Amandmanu IV poslanika Tihomira Gligorića i Amandmanu II poslanika Momčila Novakovića.

Predsjedavajući Komisije je nakon rasprava i glasanja o amandmanima konstatovao da amandani nisu dobili potrebnu većinu i da nisu usvojeni, što je vidljivo iz slijedećih rezultata glasanja:

- **Amandman III poslanika Tihomira Gligorića i Amandman 1. Momčila Novakovića: «za» 2, «protiv» 4, «suzdržani» 1.,**
- **Amandman IV poslanika Tihomira Gligorića i Amandman II poslanika Momčila Novakovića: «za» 2, «protiv» 4, «suzdržan» 1.**

4. Amandman V poslanika Tihomira Gligorića i Amandman III poslanika Momčila Novakovića, nakon rasprave nisu usvojeni. Tihomir Gligorić je odustao od svoga amandmana, a za amandman III Momčila Novakovića, glasalo se na slijedeći način:

«za» 2 glasa, «protiv» 5 glasova.

5. Amandman VI poslanika Tihomira Gligorića

Nakon rasprave i glasanja o amandmanu, predsjedavajući Komisije je konstatovao da amandman nije usvojen (2 glasa «za», 5 glasova «protiv»).

6. Amandman VII poslanika Tihomira Gligorića

Ovaj amandman se odnosi na član 124. Prijedloga zakona o zaštiti potrošača u Bosni i Hercegovini, te je na kraju rasprave predsjedavajući Komisije konstatovao da je podnosilac svoj amandman povukao.

7. Amandman IV poslanika Momčila Novakovića

Ovaj amandman se odnosio na član 130. Prijedloga zakona, te je nakon glasanja predsjedavajući Komisije konstatovao da amandman nije usvojen (2 glasa «za», 5 glasova «protiv», 0 glasova «suzdržan»).

8. Zatim se glasalo o amandmanu I. Elmira Jahića. Za ovaj amandman, koji je prihvaćen, glasalo je 5 «za», 1 «suzdržan» i 1 «protiv».

Nakon izjašnjavanja o amandmanima, predsjedavajući Komisije je stavio na glasanje zakon u cjelini sa usvojenim amandmanima. Glasalo je ukupno 7 prisutnih članova Komisije, od čega 5 glasova «za», 1 glas «protiv», 1 glas «suzdržan»).

Zaključujući ovu tačku dnevnog reda, predsjedavajući Komisije je konstatovao da je Prijedlog zakona o zaštiti potrošača u Bosni i Hercegovini zajedno sa prihvaćenim amandmanima usvojen u komisijskoj fazi, te se upućuje Predstavničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine u daljnju proceduru usvajanja.

Prvi dio sjednica je završen u 12,50 sati. U prvom dijelu 32. sjednice Komisije razmatrane su samo prve dvije tačke dnevnog reda, te je sjednica morala biti prekinuta zbog održavanja sjednice Komisije za izmjene Izbornog zakona, kao i zbog vremenske ograničenosti upotrebe sale u kojoj se odvijala sjednica Komisije.

Drugi dio 32. sjednice Komisije za ljudska prava, imigraciju, izbjeglice i azil, održan je 14.12. 2005. godine s početkom u 11,00 sati.

Drugom dijelu sjednice Komisije, 14.12. 2005. godine, prisustvovali su:

- Elmir Jahić, predsjedavajući Komisije,
- dr. Tihomir Gligorić, drugi zamjenik predsjedavajućeg Komisije,
- Marija Perkanović, član Komisije,
- Vlatka Komšić, član Komisije,
- Selim Bešlagić, član Komisije,
- Nadžida Mlačo, član Komisije,
- Muhamed Altić, član Komisije.

Odsustvovali su: Martin Raguž, prvi zamjenik predsjedavajućeg Komisije i Senija Kapetanović, član Komisije.

Od gostiju, sjednici su prisustvovali: Sanja Stanković (novinar) i Siniša Kisić (snimatelj) iz «RTRS», te Muhameda Abaz, pripravnik-volonter u Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine.

Sjednica je radila po nastavku ranije utvrđenog dnevnog reda i to:

Dnevni red:

- 3. Razmatranje Izvještaja Potkomisije o stanju ljudskih prava u Kazneno-popravnom zavodu zatvorenog tipa u Zenici,**
- 4. Razmatranje Izvještaja Potkomisije za predstavku Udruženja građana otpuštenih radnika iz Republike Hrvatske «UGOR»,**
- 5. Razmatranje predstavke Momčilo Krajišnik,**
- 4. Tekuća pitanja**

Ad. – 3. Razmatranje Izvještaja Potkomisije o stanju ljudskih prava u Kazneno-popravnom zavodu zatvorenog tipa u Zenici

U uvodu za ovu tačku dnevnog reda **predsjedavajući Komisije** je izložio tok radnji koje su prethodile ovom Izvještaju. Naveo je da je Komisija primila obraćanje Rodić (Milorada) Željka, dana 30.6.2005. godine u kojem ukazuje na stanje zlostavljanja dvojice zatvorenika srpske i hrvatske nacionalnosti osuđenih za ratni zločin u Kazneno-popravnom zavodu Zenica (u daljem tekstu: KPZ Zenica), od kojih je jedan njegov otac, kao i poslaničko pitanje Filipa Andrića, koje je upućeno Komisije 8.6.2005. Komisija je formirala Potkomisiju u sastavu: Marija Perkanović, Vlatka Komšić, Selim Bešlagić, članovi Komisije i dr. Zijad Hasić, sekretar Komisije, koji su imali obavezu da posjete KPZ Zenicu, utvrde stanje ljudskih prava pomenutih zatvorenika, te Komisiji podnesu Izvještaj o obavljenoj posjeti. Posjeta Potkomisije KPZ Zenica je realizirana 18.7.2005. godine, nakon koje odmah nije uslijedio Izvještaj Potkomisije o utvrđenom stanju. Zbog

neophodnosti da se odgovori na poslaničko pitanje, dana 26.7.2005. godine sačinjen je Izvještaj o stanju ljudskih prava u KPZ zatvorenog tipa u Zenici, koji se razmatrao na 29. sjednici Komisije 26.7.2005. godine, gdje je jednoglasno usvojen zajedno sa zaključcima, te 27.7.2005. godine je upućen kao odgovor poslaniku Predstavničkog Doma PSBiH Filipu Andriću i Rodić Željku, kao i preduzete radnje na realizaciji zaključaka u Izvještaju.

Nakon toga Marija Perkanović, član Potkomisije je izrazila nezadovoljstvo sa sadržajem pomenutog Izvještaja, te zahtijevala da Potkomisija koja je obavila posjetu KPZ Zenica podnese svoj Izvještaj Komisiji, te da se donesu novi zaključci. Dana 16.9.2005.godine Potkomisija je podnijela svoj Izvještaj, koji je predmet razmatranja ove tačke dnevnog rada.

Nakon ovog izlaganja, predsjedavajući Komisije je otvorio raspravu:

Marija Perkanović, član Komisije je istakla da ranije nije bila praksa da se donose zaključci bez izvještaja Potkomisije.

Ukazala je da su osuđenici za ratni zločin (hrvatske i srpske nacionalnosti) u KPZ Zenica bili premlaćeni, te nakon toga smješteni u stacionar, čime su prebačeni iz kategorije «A» u kategoriju»B», gdje su im takođe određena prava uskraćena (pravo na kretanje, boravak sa osobom zaraženom hepatitisom C, loši uslovi smještaja...). Prilikom posjete Uprava zatvora je prezentirala stanje u zatvoru i uživanje prava zatvorenika u skladu s evropskim principima, ali zbog međunacionalne netrpeljivosti pomenutim zatvorenicima nisu obezbjeđena prava koja bi trebali uživati. Istakla je da federalne institucije nisu donijele pravovremeno propise o saradnji Federalnog Ministarstva pravde i Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine, te predložila da se uskladi zakon koji reguliše ovu materiju, kako bi pomenuta ministarstva mogla funkcionisati.

Takođe je istakla da bi se trebalo sankcionisati zatvorsko osoblje koje nije reagovalo prilikom premlaćivanja i maltretiranja osuđenika srpske i hrvatske nacionalnosti, jer se ovo moglo predvidjeti hronologijom događaja, nakon sitnih incidenata (pljuvanje, guranje, natpisi) kojima su svaki dan pomenuti osuđenici bili izloženi.

Selim Bešlić, član Komisije je kazao da je Izvještaj o stanju ljudskih prava u Kazneno-popravnog zavodu zatvorenog tipa u Zenici od 26.7.2005. godine korektan, a da se u Izvještaju Potkomisije određeni segmenti samo dodatno pojašnjavaju. U KPZ Zenica je očito da su ljudska prava pomenutih osuđenika za ratni zločin ugrožena, da su uslovi rada Uprave zatvora i smještaja zatvorenika kritični, te da bi osuđenici za ratni zločin trebali biti smješteni u posebnu zatvorsku jedinicu zbog specifičnosti krivičnog djela za koji su osuđeni. Uprava zatvora je nakon premlaćivanja zatvorenika kao privremeno rješenje vidjela u njihovom smještaju u stacionar, gdje su im takođe određena prava ograničena. Istakao je da prilikom rješavanja položaja pomenutih osuđenika u KPZ Zenica došlo je do sukoba nadležnosti između Federalnog ministarstva pravde i Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine (sukoba nadležnosti organa državnog i entitetskog pravosuđa). Nije se složio sa prijedlogom za sankcionisanje osoba u zatvorskom obezbjeđenju koje su nemilog događaja bile ne dužnosti, jer je opće poznato u kako teškim uslovima rade ti ljudi i nije želio da njegov potpis stoji iza takvog prijedloga. On je još jednom podcrtao da je suštinski problem nepostojanje posebne zatvorske jedinice i posebnog tretmana na državnom nivou za osuđenike osuđene za ratni zločin i da bi samo tim rješenjem ovaj problem mogao biti sankcionisan. Svaki drugi način njegovog rješavanja bi samo potencirao dalje kršenje ljudskih prava i produblavanje problema.

Vlatka Komšić, član Komisije je takođe bila u posjeti KPZ Zenica i potvrdila je da su osnovna ljudska prava osuđenika za ratni zločin narušena, da se tardi o zatvorenicima osuđenim na kaznu zatvoru dužu od 5 godina i da bi bilo besmisleno kada se njihov položaj ne bi razriješio i kada bi tu i dalje ostali na izdržavanju zatvorske kazne.

Tihomir Gligorić, drugi zamjenik predsjedavajućeg Komisije kazao je da smještaj osuđenika u stacionar KPZ Zenica nije idealno rješenje, jer su tu izloženi psihičkoj torturi i da se mora naći neko bolje rješenje, te ukazao na sporazum o razmjeni zatvorenika između entiteta kao mogućnost. Po tom osnovu već je jedan od pomenutih osuđenika Ivan Baković premješten u zatvor u Mostaru. Predložio je da se sudbina tih ljudi razriješi na temelju međuentitetskog sporazuma dok se ne izgradi ustanova na državnom nivou za osuđenike za ratni zločin u koji će kasnije biti prebačeni.

Muhamed Altić, član Komisije je informisao prisutne da je on bio u posjeti Međunarodnom tribunalu u Hagu i da uslovi i organizacija u ovom zatvoru ne dopuštaju da nastane situacija koja se desila u KPZ Zenica. Ukazao je na loše uslove smještaja, prevelik broj zatvorenika, nedostatak prostora, nizak nivo obrazovanja kod osuđenika u KPZ Zenica. Predložio je da ova Komisija samo konstatuje kršenje ljudskih prava u KPZ Zenica nad pomenutim osuđenicima, te da dalje ne ulazi u ovu problematiku.

Nadžida Mlaćo, član Komisije je ukazala da ova Komisija nije istražnog karaktera u kom smislu je sastavljen Izvještaj Potkomisije i da je Izvještaj od 26.7.2005. godine dobar, da u sebi sadrži suštinu problema u KPZ Zenica i da bi se trebao dodati zaključak da se određenim institucijama uputi dopis o tome šta je urađeno na realizaciji zaključaka iz Izvještaja od 26.7.2005. godine.

Nakon rasprave, Elmir Jahić, predsjedavajući Komisije predložio je slijedeće zaključke:

- a) **da se zatraži informacija od nadležnih državnih i entitetskih organa šta je učinjeno na trajnom rješavanju statusa lica srpske i hrvatske nacionalnosti premlaćivanih u KPZ Zenica,**
- b) **smatramo da državno i entitetska ministarstva pravde trebaju naći privremeno rješenje za izdržavanje kazne zatvora osoba iz KPZ Zenica, s ciljem zaštite njihovih ljudskih prava, imajući u vidu, između ostalog, međuentitetski sporazum o razmjeni zatvorenika, a sve dok se trajno ne riješi pitanje izdržavanja kazne osuđenih za ratne zločine u zatvorskoj jedinici na nivou BiH,**
- c) **da Potkomisija koja je obilazila Kazneno popravne zavode u Zenici, Doboju, Banja Luci i Bihaću, sačini kraću informaciju o svojim razgovorima s podnosiocem predstavke i grupom koja je štrajkovala glađu, te je dostavi Komisiji razi zauzimanja konačnih zaključaka u ovom predmetu. Ovaj zaključak je usvojen od prisutnih članova Komisije.**

Ad. – 4. Razmatranje Izvještaja Potkomisije za predstavku Udruženja građana otpuštenih radnika iz Republike Hrvatske «UGOR»

U uvodu za ovu tačku dnevnog reda **predsjedavajući Komisije** je prisutne na sjednici informirao da je Potkomisija za predstavku Udruženja građana otpuštenih radnika iz Republike Hrvatske «UGOR» bila u sljedećem sastavu: dr. Tihomir Gligorić-drugi zamjenik predsjedavajućeg Komisije, Vlatka Komšić i Muhamed Altić-članovi Komisije, te dr. Zijad Hasić, sekretar Komisije.

Zatim je riječ dao **dr. Tihomiru Gligoriću, predsjedavajućem Potkomisije**, koji je kratko prezentirao prisutnima cjelokupan rad Potkomisije na predstavi Udruženja građana «UGOR», te izvjestio prisutne da se problem svodi samo na Bošnjake i Srbe koji su radili u Republici Hrvatskoj i čija su prava po osnovu rada i po osnovu državljanstva narušena (npr. pravo na rad, pravo na penziju, pravo na invalidninu, pravo na državljanstvo, pravo na učešće u postupku privatizacije ...). Nakon toga je izložio način na koji je sastavljen Izvještaj Potkomisije, kako slijedi

- d) **Navodi iz zahtjeva** gdje je konstatovano da je Komisija predstavku od Udruženja «UGOR» dobila 22.6.2005. godine i taksativno su navedene sve činjenice na kojima se građanska predstavka temeljila,
- e) **Postupak u Komisiji** gdje je navedeno da je Komisija na 28. sjednici održanoj 7.7.2005. godine usvojila Zaključak o osnivanju Potkomisije za predstavku Udruženja građana otpuštenih radnika iz RH «UGOR», koja je imala u obavezi da razmotri svu dostavljenu dokumentaciju Udruženja, a po potrebi i da posjeti ovo Udruženje.
- f) **Rezultati rasprave s članovima Udruženja građana «UGOR»** gdje je navedeno da je posjeta Udruženju građana «UGOR» realizirana 5.9.2005. godine, gdje je obavljen razgovor sa predstavnicima ovog Udruženja i njegovim članovima, te navedene zabilješke s tog sastanka,

g) **Relevantni propisi** gdje su navedene odredbe Univerzalne deklaracije o pravima čovjeka, Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda i Ustava Republike Hrvatske, te

Prijedlog zaključaka gdje je naveo sve predložene zaključake i obrazložio ih, a to su:

1. Da se Izvještaj uputi Predstavničkom dom Parlamentarne skupštine BiH, koji će se upoznati ovom problematikom, da bi raspravljao o ovom Izvještaju i usvojio odgovarajuće zaključke.

2. Neophodno je u rješavanje ovog problema uključiti Predsjedništvo BiH tako da, na bilateralnom nivou, otvori raspravu pred Međudržavnim vijećem Bosne i Hercegovine i Republike Hrvatske, jer ova problematika, po broju oštećenih radnika i njenoj složenosti, zaslužuje pažnju na najvišem državnom nivou.

3. Da Predstavnički dom Parlamentarne skupštine BiH zaduži Vijeće ministara BiH, odnosno njegova nadležna ministarstva, prije svega Ministarstvo vanjskih poslova, Ministarstvo civilnih poslova i Ministarstvo pravde, za pronalaženje praktičnih rješenja putem odgovarajućih sporazuma između Vijeća ministara BiH i Vlade Republike Hrvatske.

4. Pri nadležnom ministarstvu Vijeća ministara BiH potrebno je osnovati komisiju sa zadatkom da pomogne u ostvarivanju prava radnika i invalida rada, izbjeglih iz Republike Hrvatske, a državljana Bosne i Hercegovine, o pitanju: prijeratnog prebivališta, stanarskog prava, povrata privatne imovine, prava iz oblasti radnih odnosa, penzija i invalidnina, prava sticanja državljanstva Republike Hrvatske, prava iz privatizacije i drugih ekonomskih i socijalnih prava.

5. Da Vijeće ministara BiH zaduži Ministarstvo pravde BiH da inicira sporazum o pravnoj zaštiti oštećenih radnika s nadležnim organima Republike Hrvatske, kojim bi se osigurala brža, kvalitetnija i efikasnija pravna zaštita.

6. Komisija smatra da postoje brojni slučajevi oštećenih radnika i u drugim republikama bivše Jugoslavije, te predlaže da Vijeće ministara BiH preko Ministarstva vanjskih poslova i njegovih DKP-a, te drugih nadležnih ministarstava i službi, sagleda obim i razmjere oštećenih radnika, a državljana Bosne i Hercegovine, te predloži mjere i načine njihovog rješavanja u državama u kojima se ta prava krše.

Predsjedavajući Potkomisije je sa žaljenjem konstatovao da su članovi ovog Udruženja mnogo vremena potrošili uzaludno pokušavajući zaštititi svoja prava na entitetskom nivou, a ne na nivou države Bosne i Hercegovine.

Selim Bešlić, član Komisije je konstatovao da u svojoj saradnji sa nevladinim sektorom upoznat je da postoje slični problemi i sa Srbijom i Republikom Slovenijom, te da su problemi te prirode sa Srbijom sve manji.

Nakon ovih izlaganja predsjedavajući Komisije je stavio Izvještaj Potkomisije za predstavku Udruženja građana otpuštenih radnika iz Republike Hrvatske «UGOR» sa predloženim zaključcima na usvajanje, te po obavljenom glasanju konstatovao da je Izvještaj Potkomisije kao i integrisani zaključci u njemu jednoglasno usvojeni od strane svih prisutnih članova Komisije, čime je i zaključio ovu tačku dnevnog reda.

Ad. – 5. Razmatranje predstavke Momčilo Krajišnik

Predsjedavajući Komisije je u uvodu za ovu tačku dnevnog reda istakao da je prilikom usvajanja dnevnog reda 32. sjednice Komisije na zahtjev Marije Perkanović ova predstavka izdvojena kao posebna tačka dnevnog reda. Naveo je da je na 10. sjednici Komisije održanoj dana 3.6.2004. godine usvojen Zaključak kojim je za ovu predstavku formirana Potkomisija u sastavu: Muhamed Altić, predsjedavajući Potkomisije, Marija Perkanović i Selim Bešlić, članovi Komisije, te pozvao nekog od njih da podnesu izvještaj Komisiji.

Selim Bešliagić, član Potkomisije ukazao je na okolnost da postoje pravni propisi koji reguliraju pitanje imovine, a koji obavezuju sve organe u BiH. Založio se za to da Općina Novi Grad Sarajevo obavijesti Haški tribunal o svim podacima za optužena lica po pitanju njihove imovinske situacije.

Muhamed Altić, predsjedavajući Potkomisije je rekao da on zbog bolesti nije upoznat sa određenim promjenama u Izvještaju koje su napravljene u međuvremenu dok je on bio odsutan i da zbog toga, nije adekvatna osoba za izvjestica.

Marija Perkanović, član Potkomisije, istakla je da je dana 30. aprila 2002. godine Općina Novi Grad Sarajevo, Općinska služba za urbanizam-stambeno komunalne poslove pod brojem 06-31-147/02 dostavila Agenciji za istraživanje i dokumentaciju BiH podatke iz službene evidencije Općine o imovini g. Krajišnika Momčila iz koje nesporno proizilazi « ... Na vaše traženje obavještavamo vas da je rješenjem donešenim od strane općinskog sekretarijata za obnovu i razvoj broj: 09-372-440 od 13. januara 1997. godine stambeni objekat spratnosti P+ptk, 2 garaže, štale i sušare na adresi Rajlovačka cesta bb, čiji je posjednik Krajišnik (Sretko) Momčilo, a koji objekat je sagrađen na zemljištu označenom kao k.č. 67 KO Rajlovac, proglašen je privremeno napuštenim i stavljen pod privremenu upravu Općine sa danom 11.06.1996. godine. Navedeni objekat nije dijeljen od strane Općine na korištenje trećim licima».

Ovako dobijene podatke od strane Općine Agencija za istraživanje i dokumentaciju BiH prosljedila je Ambasadi Bosne i Hercegovine / Hag / a koji su zatim od strane Ambasade / pod AMD HAGUE / 2002-332 od 09.05.2002. godine prosljeđeni gospodinu Cristijan Rohde, pravnom savjetniku, OLAD. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju ./ Što je traženo u svrhu procjene imovnog stanja u svrhu učešća finansiranja odbrane sina Sretka Krajišnika-Momčila Krajišnika/.

Gore prezentovani dokumenti jasno ukazuju da je Općina Novi Grad znala ko je valsnik imovine na adresi Rajlovačka cesta bb. Novi Grad i da je bez obzira na te okolnosti provela cijeli postupak vezan za izuzimanje zemljišta na tom lokalitetu, davanje odobrenja za korištenje i izgradnju trećem licu a zatim i postupak uklanjanja objekta, bez davanja ikakve mogućnosti g. Krajišniku da u postupku učestvuje, jer su adresa i mjesto gdje se g. Krajišnik nalazi bili opšte poznata činjenica čime su prekršena njegova garantovana ljudska prava iz člana 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima i osnovnim slobodama i člana 1. Protokola broj 1. uz Evropsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda i u cilju otklanjanja propusta učinjenih u toku vođenja upravnog postupka vezanog za imovinu podnosioca predstavke, Općina Novi Grad Sarajevo treba po zahtjevu podnosioca predstavke dozvoliti obnovu upravnog postupka, odnosno omogućiti učešće u postupku svim strankama o čijim imovinskim pravima se rešava. Nakon provedenog upravnog postupka shodno ishodu procesa dodijeliti pravičnu naknadu za porušenu imovinu kako podnosiocu predstavke tako i ostalim zakonskim nasljednicima pokojnog Krajišnik Sretka /u skaldu s procjenom ovlaštenog sudskog vještaka/.

Takođe Općina Novi Grad Sarajevo treba preuzeti odgovornost za davanje tačnih podataka vezano za imovinu podnosioca predstavke, budući da se kod ocjene prava na naknadu troškova odbrane optuženog lica g. Krajišnik, podaci o imovnom stanju koji su pribavljeni od organa vlasti u mjestima gdje se imovina nalazi cijene kao relevantni i vjerodostojni.

Elmir Jahić, predsjedavajući Komisije je konstatovao da je Općina Novi Grad Sarajevo prosljedila Hagu dokaz da Momčilo Krajišnik ima imovinu na njenom području i da treba da sam plaća advokate, a s druge strane na traženje njegove rodbine ta ista imovine mu ne pripada. Konstatovao je takođe da za tu imovinu nije predat zahtjev za povratom imovine.

Selim Bešlić, član Potkomisije je kazao da je suština ovog problema da Općina Novi Grad Sarajevo zauzme jedinstven stav prema pomenutoj imovini i da se o tome obavijesti Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju u Hagu.

Dr. Tihomir Gligorić, drugi zamjenik predsjedavajućeg Komisije je ukazao da pomenutu kontradiktornost treba konstatovati u aktu ove Komisije, te ukazao da podražava prijedloge zaključaka koji se odnose na obnovu postupka i dodjeljivanje pravične naknade.

Zatim je uslijedila rasprava o predloženim zaključcima, kao i rad na formuliranju novih zaključaka, gdje su članovi Komisije definirali sljedeće zaključke kao konačne u okviru Izvještaja Potkomisije za predstavku stranke Momčilo Krajišnik:

- 1. Uvidom u dokumentaciju, te na osnovu saznanja stečenih u razgovoru s predstavnicima Općine Novi Grad Sarajevo, Komisija je došla do zaključka da je Općinska služba za urbanizam-stambeno komunalne poslove Općine Novi Grad Sarajevo, dana 30.4.2002. godine uputila akt broj 06-31-147/02 Agenciji za istraživanje i dokumentaciju BiH u kome je konstatovano da je Rješenjem Općinskog sekretarijata za obnovu i razvoj broj:09-372-440 od 13. januara 1997. godine stambeni objekt spratnosti P+ptk, 2 garaže, štale i sušare na adresi Rajlovačka cesta bb, čiji je posjednik Krajišnik (Sretko) Momčilo, a koji objekat je sagrađen na zemljištu označenom kao k.č. 67 KO Rajlovac, proglašen privremeno napuštenim i stavljen pod privremenu upravu Općine sa danom 11.06.1996. godine, dok drugim dopisom Općinske službe za imovinsko pravne geodetske poslove i katastar nekretnina Općine Novi Grad Sarajevo, izdat je podnosiocu predstavke dokument u kome je kaže da «Navopdi o kupovini zemljišta od PD Butmir nisu ničim utemeljeni niti o tome postoji bilo kakva raspoloživa dokumentacija...», te da i o zamjeni nekretnina u općini ne postoji bilo kakva dokumentacija.**

Ovo nas upućuje na zaključak da se općinska administracija Općine Novi Grad Sarajevo u konkretnom predmetu odnosila na različit način, dvojako, pa tražimo da ona sagleda predmet te dostavi Haškom tribunalu dopis o tome.

- 2. Predlažemo podnosiocu predstavke da nastavi pravne postupke u kojima će državni organi meritorno riješiti njegov slučaj.**
- 3. Komisija smatra da ovaj konkretan predmet treba riješiti u skladu s zakonom, kroz institut obnove postupka, a nadležni organi da nakon toga, o tome obavijeste Haški tribunal i ovu Komisiji.**

Nakon rasprave o zaključcima Izvještaja Potkomisije, predsjedavajući Komisije ja zaključio ovu tačku dnevnog reda zaključkom da je Izvještaj Potkomisije zajedno sa gore formuliranim zaključcima jednoglasno usvojen od strane svih prisutnih članova Komisije.

Ad. – 6. Tekuća pitanja

U okviru ove tačke dnevnog reda nije bilo razmatranja nikakvih posebnih pitanja. Kako nije bilo diskusija po ovoj tački dnevnog reda, predsjedavajući ju je zaključio.

Drugi dio sjednica Komisije je završen u 13,20 sati, a time je završena i 32. sjednica Komisije.

SEKRETAR KOMISIJE

dr. Zijad Hasić

PREDSJEDAVAJUĆI KOMISIJE

Elmir Jahić